Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/110/EY,

annettu 20 päivänä joulukuuta 2001,

hunajasta

(EYVL L 10, 12.1.2002, s. 47)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/63/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014	L 164	1	3.6.2014

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/110/EY,

annettu 20 päivänä joulukuuta 2001,

hunajasta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Elintarvikealan tiettyjä alakohtaisia direktiivejä olisi yksinkertaistettava siten, että Eurooppa-neuvoston 11 ja 12 päivänä joulukuuta 1992 Edinburghissa tekemien ja Eurooppa-neuvoston 10 ja 11 päivänä joulukuuta 1993 Brysselissä vahvistamien päätelmien mukaisesti huomioon otettaisiin ainoastaan ne olennaiset vaatimukset, jotka mainituissa direktiiveissä tarkoitettujen valmisteiden on täytettävä, jotta ne voisivat vapaasti liikkua sisämarkkinoilla.

(2) Hunajaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta 22 päivänä heinäkuuta 1974 annettua neuvoston direktiiviä 74/409/ETY ([4]), perusteltiin sillä, että hunajan määritelmää, sen eri lajeja sekä siltä vaadittavia ominaisuuksia koskevien kansallisten lainsäädäntöjen erot voivat luoda vilpillisiä kilpailuolosuhteita, jotka johtaisivat todennäköisesti kuluttajia harhaan ja näin vaikuttaisivat suoraan yhteismarkkinoiden toteuttamiseen ja toimintaan.

(3) Direktiivissä 74/409/ETY ja siihen myöhemmin tehdyissä muutoksissa on sen vuoksi vahvistettu määritelmät, täsmennetty eri hunajalajit, joita voidaan saattaa markkinoille asianmukaisilla nimillä, vahvistettu hunajan koostumusta koskevat yhteiset säännöt sekä määritelty tärkeimmät merkinnöissä esitettävät maininnat, jotta varmistettaisiin näiden tuotteiden vapaa liikkuvuus yhteisössä.

(4) Selvyyden vuoksi olisi direktiivi 74/409/ETY laadittava uudelleen, jotta hunajan tuotannon ja kaupan pitämisen edellytyksiä koskevat säännöt saataisiin ymmärrettävämmiksi ja jotta se olisi yhdenmukainen yhteisön yleisen elintarvikelainsäädännön, erityisesti merkintöjä, vieraita aineita ja analyysimenetelmiä koskevan lainsäädännön kanssa.

([1]) EYVL C 231, 9.8.1996, s. 10.
([2]) EYVL C 279, 1.10.1999, s. 91.
([3]) EYVL C 56, 24.2.1997, s. 20.
([4]) EYVL L 221, 12.8.1974, s. 10, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1985 liittymisasiakirjalla.

▼B

(5) Olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/13/EY ([1]) vahvistettuja yleisiä, elintarvikkeiden merkintöjä koskevia sääntöjä, jollei tietyistä edellytyksistä muuta johdu. Hunajan laadun ja sen alkuperän välisen läheisen yhteyden vuoksi on välttämätöntä varmistaa näiltä osin täydelliset tiedot, jotta vältettäisiin johtamasta kuluttajia harhaan tuotteen laadun osalta. Koska kuluttajat erityisesti haluavat tietää hunajan maantieteellisen alkuperän ja he haluavat avoimuutta tältä osin, olisi pakkausmerkinnöissä ilmoitettava alkuperämaa, jossa hunaja on kerätty.

(6) Mitään osaa siitepölystä tai muusta hunajan yksittäisestä ainesosasta ei saa poistaa, paitsi jos tätä ei voida välttää vierasta orgaanista tai epäorgaanista ainetta poistettaessa. Viimeksi mainittu voidaan tehdä suodattamalla. Jos suodattaminen poistaa merkittävän osan siitepölystä, siitä on ilmoitettava kuluttajalle asianmukaisella tavalla tekemällä asianmukainen maininta merkintään.

(7) Hunaja, jonka nimitystä täydennetään kukka- tai kasvialkuperään taikka seudulliseen, alueelliseen tai topografiseen alkuperään liittyvillä tiedoilla tai erityisillä laatuvaatimuksilla, ei voi sisältää lisättynä suodatettua hunajaa. Markkinoiden avoimuuden parantamiseksi suodatetun hunajan tai taloushunajan merkitsemisen on oltava pakollista kaikissa liitetoimissa, jotka suoritetaan irtotavaramarkkinoilla.

(8) Kuten komissio on Euroopan parlamentille ja neuvostolle 24 päivänä kesäkuuta 1994 antamassaan tiedonannossa Euroopan mehiläishoidosta painottanut, komissio voi ottaa käyttöön analyysimenetelmiä taatakseen koostumusta koskevien ominaisuuksien noudattamisen ja täydentävien erityismerkintöjen oikeellisuuden yhteisössä kaupan pidettävän hunajan osalta.

(9) Olisi otettava huomioon laadittavana oleva uusi hunajan Codex-standardi, jota mukautetaan tarvittaessa yhteisön erityisvaatimuksiin.

(10) Koska perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistettuja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita noudattaen ei tavoitetta vahvistaa yhteiset määritelmät ja säännöt kyseisille valmisteille sekä saattaa säännökset yhteisön yleisen elintarvikelainsäädännön mukaisiksi voida riittävästi saavuttaa jäsenvaltioiden tasolla, se on tämän direktiivin luonteen vuoksi paremmin saavuttavissa yhteisön tasolla. Tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

([1]) EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.

▼B

(11) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(12) Jottei luotaisi vapaata liikkuvuutta vaikeuttavia uusia esteitä, jäsenvaltioiden olisi pidättäydyttävä antamasta kyseisten tuotteiden osalta kansallisia säännöksiä, joista tässä direktiivissä ei säädetä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan liitteessä I määriteltyihin tuotteisiin. Näiden tuotteiden on täytettävä liitteessä II olevat vaatimukset.

2 artikla

Direktiiviä 2000/13/EY sovelletaan liitteessä I määriteltyihin tuotteisiin, jollei seuraavista edellytyksistä muuta johdu:

1) Määritettä ”hunaja” saa käyttää ainoastaan liitteessä I olevassa 1 kohdassa määritellyistä tuotteista ja sitä on käytettävä kaupassa tämän tuotteen osoittamiseksi.

2) Liitteessä I olevassa 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tuotenimityksiä saa käyttää ainoastaan siinä määritellyistä tuotteista, ja niitä on käytettävä kaupassa niiden osoittamiseksi. Näiden nimitysten sijasta voidaan käyttää pelkkää nimitystä ”hunaja”, lukuun ottamatta suodatettua hunajaa, kennohunajaa, palahunajaa ja taloushunajaa.

   Kuitenkin

   a) taloushunajan osalta merkinnässä on oltava tuotenimikkeen yhteydessä maininta ”ainoastaan ruoanlaittoon”;

   b) lukuun ottamatta suodatettua hunajaa ja taloushunajaa, tuotenimityksiä voidaan täydentää tiedoilla, jotka liittyvät

      — kukka- tai kasvialkuperään, jos tuote on kokonaan tai pääasiallisesti peräisin ilmoitetusta lähteestä, ja jos sillä on lähteen organoleptiset, fysikaaliskemialliset ja mikroskooppiset ominaisuudet,

      — seudulliseen, alueelliseen tai topografiseen alkuperään, jos tuote on kokonaan peräisin ilmoitetusta lähteestä,

      — erityisiin laatuvaatimuksiin.

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

3) Jos taloushunajaa on käytetty koostettujen elintarvikkeiden ainesosana, voidaan nimitystä ”hunaja” käyttää koostetun elintarvikkeen tuotenimityksessä määritteen ”taloushunaja” sijasta. Ainesluetteloon on kuitenkin merkittävä liitteessä I olevassa 3 kohdassa tarkoitettu nimitys.

4) ►M1 a) Merkinnässä on ilmoitettava yksi tai useampi alkuperämaa, josta hunaja on kerätty.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos hunaja on peräisin useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta, alkuperämaiden merkintä voidaan korvata tapauksen mukaan jollakin seuraavista merkinnöistä:

— ”EU:sta peräisin olevan hunajan sekoitus”,

— ”EU:n ulkopuolelta peräisin olevan hunajan sekoitus”,

— ”EU:sta ja EU:n ulkopuolelta peräisin olevan hunajan sekoitus”. ◄

b) Kun on kyse direktiivissä 2000/13/EY sekä erityisesti sen 13, 14, 16 ja 17 artiklassa säädetyistä tarkoituksista, pidetään a alakohdan mukaisesti merkittäviä tietoja mainitun direktiivin 3 artiklan mukaisina ilmoituksina.

▼M1

5) Siitepölyä, joka on hunajalle ominainen luonnollinen osatekijä, ei pidetä tämän direktiivin liitteessä I määriteltyjen tuotteiden ainesosana Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011 ([1]) 2 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

▼B

3 artikla

Suodatettua hunajaa ja taloushunajaa sisältäviin suurpakkauksiin ja laatikoihin sekä niitä koskeviin myyntiasiakirjoihin on selvästi merkittävä täydellinen tuotenimitys liitteessä I olevan 2 kohdan b alakohdan viii alakohdan sekä 3 kohdan mukaisesti.

▼M1

4 artikla

1. Sovellettaessa tämän direktiivin 9 artiklan toista kohtaa komissio voi 7 artiklan mukaisesti annettavilla täytäntöönpanosäädöksillä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 882/2004 ([2]) noudattaen ja ottaen huomioon kansainväliset standardit ja teknisen kehityksen vahvistaa analyysimenetelmiä, joilla voidaan varmistaa se, onko hunaja

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 882/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta (EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1).

▼M1

tämän direktiivin säännösten mukaista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän direktiivin 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Ennen tällaisten menetelmien käyttöönottoa ja aina kun se on mahdollista, jäsenvaltioiden on käytettävä päteviä kansainvälisesti vahvistettuja analyysimenetelmiä, kuten Codex Alimentariuksen hyväksymiä menetelmiä, joilla varmistetaan, että hunaja on tämän direktiivin säännösten mukaista.

2. Jotta voidaan varmistaa oikeudenmukaiset kaupalliset käytännöt, suojella kuluttajien etuja ja vahvistaa analyysimenetelmät, siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 6 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi säätämällä määrälliset raja-arvot seuraaville:

a) kriteeri ”pääasiallisesti”, kun kyse on 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetusta hunajan kukka- tai kasvialkuperästä; sekä

b) siitepölyn vähäinen määrä liitteessä I olevan 2 kohdan b alakohdan viii alakohdassa tarkoitetussa suodatetussa hunajassa vieraan epäorgaanisen tai orgaanisen aineen poistamisen jälkeen.

Komissio vahvistaa kyseisissä delegoiduissa säädöksissä asianmukaiset siirtymäjärjestelyt tuotteille, jotka on saatettu markkinoille ennen kyseisten säädösten soveltamispäivää.

▼B

5 artikla

Liitteessä I määriteltyjen tuotteiden osalta jäsenvaltiot eivät saa antaa kansallisia säännöksiä, joista ei säädetä tässä direktiivissä.

▼M1

6 artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 23 päivästä kesäkuuta 2014viiden vuoden ajaksi 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

▼M1

5. Edellä olevan 4 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

7 artikla

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ([1]) 58 artiklan 1 kohdalla perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea, jäljempänä ’komitea’. Komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 ([2]) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

▼B

8 artikla

Kumotaan direktiivi 74/409/ETY 1 päivästä elokuuta 2003 lukien.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 1 päivää elokuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näitä säädöksiä on sovellettava siten, että

— sallitaan 1 päivästä elokuuta 2003 lukien liitteessä I määriteltyjen tuotteiden kaupan pitäminen, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen määritelmien ja sääntöjen mukaisia,

— kielletään 1 päivästä elokuuta 2004 lukien niiden tuotteiden kaupan pitäminen, jotka eivät ole tämän direktiivin mukaisia.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼B

Kuitenkin tuotteiden, jotka eivät ole tämän direktiivin mukaisia ja jotka on ennen 1 päivää elokuuta 2004 varustettu merkinnöin direktiivin 74/409/ETY mukaisesti, kaupan pitäminen sallitaan varastojen loppumiseen asti.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

10 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

11 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE I

NIMITYKSET, TUOTEKUVAUKSET JA MÄÄRITELMÄT

1. Hunajalla tarkoitetaan luontoperäistä makeaa ainetta, jonka hunajamehiläinen (*Apis mellifera*) on tuottanut kukkien medestä tai kasvien elävien osien eritteistä tai tiettyjen kasveja imevien hyönteislajien/kasvien elävillä osilla olevista eritteistä, ja jota mehiläiset keräävät, muuntavat yhdistellen tiettyjen itsestään peräisin olevien aineiden kanssa, saostavat, kuivaavat, varastoivat sekä jättävät kehittymään ja kypsymään hunajakennoihin.

2. Hunajan päälajit ovat seuraavat:

a) alkuperän mukaan:

i) kukkaishunaja tai mesihunaja

Hunaja, joka on saatu kasvien medestä;

ii) mesikastehunaja

Hunaja, joka on saatu pääasiassa kasveja imevien hyönteislajien (*Hemiptera*) kasvien elävillä osilla olevista eritteistä, tai kasvien elävien osien eritteistä.

b) tuotantotavan ja/tai olomuodon mukaan:

iii) kennohunaja

Hunaja, jota mehiläiset varastoivat vastarakennetuissa sikiöttömissä hunajakakuissa tai ainoastaan mehiläisvahaa sisältäviin pohjakakkulevyihin, ja jota myydään kuorimattomana kokonaisina kakkuina tai kakun palasina;

iv) palahunaja tai leikattu kennohunaja

Hunaja, joka sisältää yhden tai useamman palan kennohunajaa;

v) valutettu hunaja

Hunaja, joka on saatu valuttamalla kuorittuja, sikiöttömiä hunajakakkuja;

vi) lingottu hunaja

Hunaja, joka on saatu linkoamalla kuorittuja, sikiöttömiä hunajakakkuja;

vii) puristettu hunaja

Hunaja, joka on saatu puristamalla sikiöttömiä hunajakakkuja käyttämällä tai käyttämättä kohtuullista, enintään 45 asteen lämpöä;

viii) suodatettu hunaja

Hunaja, joka on saatu poistamalla vierasta epäorgaanista tai orgaanista ainetta siten, että merkittävä osa siitepölystä on poistettu.

▼B

3. Taloushunaja

Hunaja, joka a) soveltuu teollisuuskäyttöön tai muiden myöhemmin jalostettavien elintarvikkeiden ainesosaksi ja b) joka mahdollisesti:

— sisältää vieraita makuja tai hajuja, tai

— on alkanut käydä tai on jo käynyt, tai

— jota on ylikuumennettu.

▼B

LIITE II

HUNAJAN KOOSTUMUSTA KOSKEVAT VAATIMUKSET

Hunaja koostuu olennaiselta osaltaan erilaisista sokereista, ennen kaikkea hedelmäsokerista ja rypälesokerista sekä muista aineista, kuten orgaanisista hapoista, entsyymeistä ja kiinteistä hiukkasista, jotka on saatu kerätystä hunajasta. Hunajan väri voi vaihdella lähes värittömästä sävystä tummanruskeaan. Se voi olla koostumukseltaan juokseva, tahmea taikka osittain tai kokonaan kiteytynyt. Maku ja aromi vaihtelevat, mutta ne ovat alkuperältään kasviperäisiä.

Kun hunajaa pidetään kaupan sellaisenaan tai mihin tahansa elintarvikkeena käytettävään tuotteeseen sisältyvänä, siihen ei saa olla lisättynä mitään elintarvikkeiden ainesosia, mukaan lukien elintarvikelisäaineet, eikä siihen saa lisätä muuta kuin hunajaa. Hunajassa on oltava mahdollisimman vähän sen koostumukselle vieraita orgaanisia tai epäorgaanisia aineita. Hunaja ei liitteessä I olevassa 3 kohdassa olevaa poikkeusta lukuun ottamatta saa sisältää mitään vieraita makuja tai hajuja, eikä se saa olla käynyttä tai alkavassa käymistilassa, eikä sen happamuus saa olla keinotekoisesti muutettu, eikä se saa olla kuumennettu siten, että sen luonnolliset entsyymit ovat joko tuhoutuneet tai merkittävästi heikentyneet.

▼M1

Siitepölyä tai mitään muita hunajalle ominaisia osatekijöitä ei saa poistaa, paitsi ellei tätä voida välttää vierasta epäorgaanista tai orgaanista ainetta poistettaessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteessä I olevan 2 kohdan b alakohdan viii alakohdan soveltamista.

▼B

Kun hunajaa pidetään kaupan sellaisenaan tai mihin tahansa elintarvikkeena käytettävään tuotteeseen sisältyvänä, sillä on oltava seuraavat koostumusta koskevat ominaisuudet:

1. Sokeripitoisuus

1.1 Hedelmä- ja rypälesokeripitoisuus (yhteensä)

— kukkaishunaja	vähintään 60 g/100 g
— mesikastehunaja, mesikastehunajan ja kukkaishunajan sekoitukset	vähintään 45 g/100 g

1.2 Ruokosokeripitoisuus

— yleensä	enintään 5 g/100 g
— valeakaasia *(Robinia pseudoacacia)*, sinimailanen *(Medicago sativa)*, banksia *(Banksia menziesii)*, punanätkin *(Hedysarum)*, punaeukalyptys *(Eucalyptus camadulensis)*, *Eucryphia lucida, Eucryphia milligani* sitruspuut	enintään 10 g/100 g
— laventelit *(Lavandula)*, purasruoho *(Borago officinalis)*	enintään 15 g/100 g

2. Kosteuspitoisuus

— yleensä	enintään 20 %
— kanerva *(Calluna)* ja taloushunaja yleensä	enintään 23 %
— kanervataloushunaja *(Calluna)*	enintään 25 %

3. Veteen liukenemattomien kiinteiden aineiden pitoisuudet

— yleensä	enintään 0,1 g/100 g
— puristettu hunaja	enintään 0,5 g/100 g

▼B

4. Johtavuus

— hunaja, jota ei ole lueteltu jäljempänä, ja tällaisten hunajalaatujen sekoitukset	enintään 0,8 mS/cm
— mesikastehunaja sekä mesikastehunajan ja kukkaishunajan sekoitukset, lukuun ottamatta jäljempänä lueteltuja	vähintään 0,8 mS/cm
— poikkeukset: lännenmansikkapuu *(Arbutus unedo)*, kellokanerva *(Erica)*, eukalyptus, lehmukset *(Tilia* spp.), kanerva *(Calluna vulgaris)*, ruusumyrtti *(Leptospermum)*, paperikaarnapuut *(Melaleuca* spp.)	

5. Vapaa happo

— yleensä	enintään 50 milliekvivalenttia happoa 1 kilogrammaa kohti
— taloushunaja	enintään 80 milliekvivalettia happoa 1 kilogrammaa kohti

6. Diastaasiaktiivisuus ja hydroksimetyylifurfuraalipitoisuus (HMF) määriteltynä prosessoinnin ja sekoittamisen jälkeen

a) diastaasiaktiivisuus (Schade-asteikko)

— yleensä, lukuun ottamatta taloushunajaa	vähintään 8
— hunajat, joissa on alhainen luontainen entsyymipitoisuus (esimerkiksi sitrushunaja) ja joiden HMF-pitoisuus enintään 15 mg/kg	vähintään 3

b) HMF

— yleensä, lukuun ottamatta taloushunajaa	enintään 40 mg/kg (jollei a alakohdan toisen luetelmakohdan määräyksistä muuta johdu
— hunaja, jonka ilmoitettu alkuperäalue kuuluu trooppiseen ilmastoon, ja niiden sekoitukset	enintään 80 mg/kg.